

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/78/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716206717
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716206717.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: Ľ.S. Š., P. XX.X.XXXX, Y. V. XX, XXX XX E., právne zastúpeného: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a neprijateľných zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 20Csp/15/2016 - 92 zo dňa 5.12.2016 takto

rozhodol:

I. P o k r a č u j e sa v konaní s právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, a to spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

II. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„Súd u r č u j e , že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je bezúročná a bez poplatkov. Súd u r č u j e , že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená v ustanovení čl. 3 bod 4 zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je absolútne neplatná.

Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 321,18 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200,-eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.“

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že dňa XX.X.XXXX uzavrel ako spotrebiteľ - dlžník s Poštovou bankou, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 400 eur a tento mal žalobca splácať formou 60 pravidelných mesačných splátok po 15,62 eur.

Súd mal za preukázané, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX podpísaná žalobcom dňa XX.X.XXXX nespĺňa zákonné náležitosti § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 4 ods. 2 písm. i/ a j/ Zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pozn. odvolacieho súdu), preto je v zmysle § 4 ods. 3 Zákona potrebné zmluvu považovať za platnú, avšak bezúročnú a bez poplatkov.

Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, táto je absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom - ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy je dojednaná v rozpore s čl. 6 smernice Rady 93/13 EHS.

Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom 400 eur a poskytnutým plnením žalobcu v sume 721,18 eur, preto súd žalovaného zaviazal povinnosťou vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 321,18 eur.

Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas, kľud. Ochrana spotrebiteľa nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži dominovať nad ochranou súťažiteľa, a preto súd považoval sumu z titulu primeraného zadostučinenia vo výške 200 eur za primeranú.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. napadnutý rozsudok považuje za nepreskúmateľný. Poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu Rady 2008/48/ES a na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15. Žalobca má za to, že RPMN je v zmluve riadne uvedená. Uviedol, že žalovaný nie je dodávateľom z predmetnej zmluvy. Ďalej dôvodil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací inštitút práve pre prípad neplnenia si povinností zmluvnou stranou. Na všetky úverové vzťahy vzniknuté pred 1.4.2015 je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že má za to, že rozsudok tak, ako bol vyhlásený a následne vyhotovený spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti na riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie, a to vo všetkých svojich častiach. Má za to, že žalovaný vo svojom odvolaní iba účelovo napáda neodôvodnenosť niektorých jeho častí. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania. Oznamenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne.

5. Lustráciou v Obchodnom registri Krajský súd v Prešove, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ďalej len „odvolací súd“) zistil, že spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. XXXXX/B bola dňa 09.08.2017 vymazaná z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I dobrovoľným výmazom a to z dôvodu zániku spoločnosti v dôsledku zlúčenia. Právnym nástupcom spoločnosti je spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692. Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Podľa § 65 ods. 1 CSP, právny nástupca podľa § 63 a 64 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a uvedených skutočností odvolací súd rozhodol v rámci odvolacieho konania podľa § 64 CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

6. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a len pre zdôraznenie správnosti dopĺňa.

7. Podľa § 4 ods. 3 posledná veta Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ZoSÚ), ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

8. Súd prvej inštancie uviedol, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, t.j. RPMN, preto sa poskytnutý úver v zmysle ust. § 3 posledná veta Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odvolačný súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v tom, že tento údaj v zmluve absentuje, avšak z toho dôvodu, že je uvedený nesprávne. Nesprávne uvedený údaj o RPMN má tie isté právne dôsledky, ako keby nebol uvedený vôbec, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolačný súd zistoval výšku RPMN na viacerých internetových stránkach a zistil výšku RPMN 48,86 % (N.-M..H., T..H..H.).

9. Bezúročnosť poskytnutého úveru vyplýva aj z toho, že v zmluve absentuje údaj podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, t.j. výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. K tejto otázke sa už odvolačný súd vyjadril napr. v rozsudkoch č.k. 17Co/122/2017 zo dňa 12.12.2017, 21Co/9/2017 zo dňa 28.11.2017, 3Co/197/2016 zo dňa 24.10.2017, 6Co/53/2016 zo dňa 30.6.2017, 1Co/2/2017 zo dňa 28.6.2017.

Klauzula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod .

Podľa názoru odvolacieho súdu špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru.

K odvolacej námietke žalovaného týkajúcej sa rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/2015 odvolačný súd dodáva, že na predmetný prípad sa vzťahuje Zákon č. 258/2001 Z.z. a teda aj predchádzajúca smernica o spotrebiteľských úveroch, ktorá nevyžadovala úplnú harmonizáciu a ktorú vo veci C-42/15 Súdny dvor nevykladal (Smernica Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru). Preto odvolačný súd predmetnú námietku žalovaného považuje za nedôvodnú.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje ani údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo samo o sebe postačuje na to, aby sa úver podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ považoval za bezúročný a bez poplatkov.

10. Keďže v zmysle vyššie uvedeného je úverová zmluva potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, bol žalobca povinný vrátiť žalobcovi len istinu poskytnutého úveru (400 eur) a všetko to, čo žalobca zaplatil navyše (321,18 eur), je bezdôvodným obohatením na strane žalovaného, ktoré je povinný vydať.

11. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, odvolačný súd poznamenáva, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky).

Je potrebné si uvedomiť, že dlžník sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku.

Nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, aktuálne odsek 5), hoci má základ v znení zákona akou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď v súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade.

K inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy odvolací súd poukazuje na viaceré rozhodnutia tunajšieho súdu, v ktorých sa s týmto inštitútom už vysporiadal (č.k. 20Co/42/2017 zo dňa 27.4.2017, 9Co/61/2017 zo dňa 29.6.2017, 7Co/111/2017 zo dňa 25.1.2018, č.k. 2Co/44/2017 zo dňa 30.11.2017, č.k. 6Co/44/2017 zo dňa 27.4.2017).

12. V prejednávanej veci je predmetom konania aj nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

Odvolací súd nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Právny predchodca žalovaného ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov musí poznať zákonnú úpravu poskytovania úverov a všetky náležitosti, ktoré zákona vyžaduje. Napriek tomu zákonné ustanovenia nedodrжал a ním vopred pripravená formulárová zmluva neobsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobca ako spotrebiteľ ovplyvniť nemohol. Táto zmluva taktiež obsahovala malým písmom napísané ustanovenie a odkaz na Obchodné podmienky, v zmysle ktorých účastníci uzatvárajú aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Žalovaný pohľadávku vzniknutú z takto koncipovanej zmluvy spolu so všetkými právami a povinnosťami odkúpil, a domáhal sa jej zaplata súde cestou. V zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa z uvedeného vyplýva splnenie predpokladu na primerané finančné zadosťučinenie pri uplatnenom porušení práva alebo povinnosti ustanovenej nielen samotným zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ale aj osobitnými predpismi.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia odvolací súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je ním uplatnená suma 200 Eur, a ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Suma 200 eur predstavuje cca 37% toho, čo by žalovaný, resp. jeho právny predchodca od žalobcu zinkasovali nad výšku istiny (výška mesačnej splátky 15,62 eur x 60 splátok, mínus istina 400 eur = 537,20 eur) napriek tomu, že žalovaný nedodrжал Zákon o spotrebiteľských úveroch.

K námietke žalovaného o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odvolací súd poznamenáva, že žalovaný, resp. jeho právny predchodca, sú právny nástupcami poštovej banky, a.s. vo vzťahu k postúpenej pohľadávke, a to so všetkými právami a povinnosťami, ktoré s ňou súvisia. Okruh účastníkov konania určuje žalobca vychádzajúc z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. V konaní o žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, čo vyplýva z predloženej zmluvy o úvere v spojení so zmluvou o postúpení pohľadávky.

13. Neobstojí ani odvolacia námietka spočívajúca v tom, že na všetky úverové vzťahy vzniknuté pred 1.4.2015 je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Predmetný spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a spotrebiteľmi jeho úverovej služby. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, vrátane úverov. Odvolací súd sa domnieva, že ak by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. To platí aj na zmluvné typy upravené v Obchodnom zákonníku.

14. Čo sa týka námietky žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil, je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija *c./ Španielsko* z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani *c./ Španielsko* z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

15. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 78/05).

Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie o náhrade trov konania. Žalobca bol v konaní plne úspešný, má preto právo na náhradu trov, ktoré mu s konaním vznikli.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu odvolacích trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).